

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 590/2018
25.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из с. ..., чији је пуномоћник Зоран Стојановић, адвокат из ..., против туженог Друштва за ... „ББ” ДОО из ..., чији је пуномоћник Игор Павловић, адвокат из ..., ради исплате зараде, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Основног суда у Бујановцу, на седници одржаној 25.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно је надлежан Основни суд у Бујановцу.

Образложење

Основни суд у Бујановцу, решењем П1 83/2018 од 29.03.2018. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења, списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду за даље поступање. У образложењу је указао, да је одлучујући о истакнутом приговору туженог о стварној ненадлежности Основног суда у Бујановцу за поступање у овој парници, утврдио да је исти основан. Из разлога, што је отворен стечајни поступак над стечајним дужником, туженим, решењем Привредног суда у Београду Рео 31/2016 од 25.11.2016. године, усвојен измењени унапред припремљени план реорганизације од 14.03.2016. године и затим обустављен стечајни поступак. Поред тога, како усвојени измењени унапред припремљени План реорганизације се сматра уговором за измирење потраживања која су у њему наведена, а евентуална потраживања поверилаца која нису обухваћена одредбама плана о намирењу поверилаца, биће намирена на исти начин и под условима као и потраживања других поверилаца његове класе, то је усвојени измењени унапред припремљени Планом реорганизације, морало да буде обухваћено и потраживање тужиоца, због чега је у смислу одредби члана 1. став 2. и 4, члана 81. став 3. и члана 88. Закона о стечају, а у вези одредби члана 25. Закона о уређењу судова и члана 58. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Виши суд у Врању, решењем Гж1 110/18 од 15.10.2018. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио решење Основног суда у Бујановцу П1 83/18 од 29.03.2018. године.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 6281/2018 од 03.12.2018. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да, како тужилац потражује од туженог зараду за август 2017. године, са законском затезном каматом од 30.09.2017. године до исплате, а да је решењем тог суда Рео 31/2016 од 25.11.2016. године, правноснажним 07.06.2017. године, обустављен стечајни поступак над туженим, као стечајним дужником, да у конкретној ситуацији није реч о спору који је настао у току и поводом стечајног поступка, због чега није надлежан за поступање.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Бујановцу.

Тужба је поднета 20.02.2018. године. Предмет тужбеног захтева је исплата на име дуга због неисплаћене зараде за месец август 2017. године у износу од 36.101,28 динара. Решењем Привредног суда у Београду Рео 31/2016 од 25.11.2016. године, правноснажног 07.06.2017. године, отворен је стечајни поступак над стечајним дужником, туженим, потврђено усвајање измењеног унапред припремљеног Плана реорганизације од 14.03.2016. године, обустављен стечајни поступак над туженим и констатовано да по доношењу овог решења сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене измењеним унапред припремљеним Планом реорганизације, уређују се искључиво према условима из плана, да усвојени измењени унапред припремљени План реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена, а евентуална потраживања поверилаца која нису обухваћена одредбама плана о намирењу поверилаца, биће намирена на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, је прописано да, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Одредбом става 3. овог члана, између осталог, да, основни суд у првом степену суди о правима, обавезама и одговорностима из радног односа, о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом. Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. овог закона, између осталог да, привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Одредбом става 2. овог члана, између осталог, да, привредни суд у првом степену води поступак стечаја и реорганизације.

Одредбом члана 1. став 1. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/09, 99/11, 71/12-УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18) је прописано, да, овим законом уређују се услови и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима. Одредбом става 2. овог члана, да, стечај се, у смислу овог закона, спроводи банкротством или реорганизацијом. Одредбом става 3. овог члана, да, под банкротством се подразумева намирење поверилаца из вредности целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица. Одредбом става 4. овог члана, да, под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редефинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације.

Одредбом члана 167. став 4. Закона о стечају је прописано да, правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка, а у називу стечајног дужника брише се ознака „у стечају“.

У конкретној ситуацију су престале све последице отварања стечајног поступка над туженим 07.06.2017. године правноснажношћу решења о потврђивању усвајања измењеног унапред припремљеног плана реорганизације, док тужилац од туженог потражује исплату зараде за месец август 2017. године која је поднета 20.02.2018. године.

Дакле, ради се о потраживању тужиоца које је настало после обуставе стечајног поступка над туженим у спору против послодавца који је активни привредни субјекат, а које потраживање не произлази из Плана реорганизације, због чега се не ради о спору поводом стечаја, нити спору поводом реорганизације, па нема основа за заснивање стварне надлежности привредног суда, због чега је за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Бујановцу, на основу одредбе члана 22. став 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић